

Příběhy z ptačího království

Simona Štroufová

Ahoj a dobrý den. Jmenuji se Sýkora modřinka a chci vám vyprávět svůj příběh.

Bydlím se svojí rodinou ve třetím patře staré lípy, která roste v botanické zahradě v Táboře. Naše bydlení je celkem ucházející, máme krásný výhled na obrovský rybník Jordán.

Společnost, kde žijeme s ostatními sousedy, většinou malými pěvci, ovládá svou pevnou rukou náš král Páv korunkatý II. Když se prochází zahradou ve svitu slunečních paprsků, peří se mu leskne jako nejdražší brokát. Jeho nejlepším rádce je starý výr velký, co přebývá v dutině starého dubu. Mými kamarády se stala rodinka vrabců polních, kteří se zabydleli v sousední volné dutině. Jsou to zajímaví a čiperní sousedé. Celý den neustále a neúporně až do večera poskakují a něco hledají. Myslím si, že pro svou obživu se musí hodně ohánět. Pro nás „hmyzožravé“ to není zase takový problém. Ale vraťme se do našeho příběhu.

Až do této doby se nám žilo v naší botanické zahradě krásně. Ale jednoho jarního prosluněného dne se nad námi objevil černý stín. V zahradě zavládlo zděšení. „Černý rytíř,“ volali všichni a kdo mohl, ten se schoval. Náš král vydal nařízení, aby se obyvatelé zahrady ukryli ve svých příbytcích. Černý rytíř je totiž káně lesní a už se mu podařilo vyplenit rodinku kosa černého hnízdícího na okraji botanické zahrady.

Král neprodleně svolal své rádce i s moudrým výrem velkým. Dali hlavy dohromady a vymysleli malou lest, jak káně polapit. Připravili balík starého pletiva tak, aby na jednom konci byl velký otvor a ten se ke druhému konci postupně zužoval až na úplně malou díрку. Jako návnada se přihlásil náš odvážný souseď malý vrabec. Celý den jen tak poskakoval kolem balíku, až se objevilo káně. Vrabec rychle zalétl do pletiva a káně za ním. Už si myslelo, že má vyhráno. Vrabec však malou dírkou vyskočil a káně bylo uvězněno. Plán se zdařil, káně se v balíku nemohlo ani otočit. Ostatní ptáci velký otvor rychle zacpali kamením a káně bylo v pasti. Všem se ulevilo, že se jim podařilo lest uskutečnit. Ale co s ním? Ptactvo se na sněmu dohodlo, že se pokusí káně převychovat, aby už neškodilo. A opravdu se to po čase, kdy s ním promlouvali ostatní ptáci, podařilo. Káně se všem omluvilo a slíbilo, že už nechá ptáky v klidu a nebude je lovit. Král páv mu uvěřil a nechal ho pustit na svobodu. Dobře udělal. Káně se uhnízdilo na vysoké lípě a létá lovit pouze hraboše na pole za rybníkem. A v naší botanické zahradě zavládl klid a mír.